

La celebració serà el 6 de novembre a la Seu

Beatificació de tres màrtirs caputxins a Manresa

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA
Arxiver dels caputxins

El dissabte 6 de novembre hi haurà la solemne cerimònia de beatificació dels religiosos caputxins Benet de Santa Coloma de Gramenet, Josep Oriol de Barcelona i Domènec de Sant Pere de Riudebitlles, occits a Manresa durant la revolta i persecució religiosa que començà el juliol de 1936. La celebració serà presidida, a la basílica de la Seu de Manresa, pel cardenal Marcello Semeraro, prefecte de la Congregació dels Sants.

Benet de Santa Coloma de Gramenet és el nom de religiós de Josep Domènec i Bonet. Nasqué a Santa Coloma de Gramenet el 6 de setembre del 1892, i una volta cursats els estudis d'humanitats i filosofia al Seminari Conciliar de Barcelona, sol·licità l'ingrés a l'orde dels caputxins. Vestí l'hàbit al convent d'Arenys de Mar el 18 de febrer del 1909 i, una volta efectuada la professió temporal el 20 de febrer del 1910, acabà de cursar la filosofia al convent d'Olot i, posteriorment, feu els estudis de teologia al convent de Sarrià. Després de la professió solemne, emesa al convent de Sarrià el 23 de febrer del 1913, rebé el presbiterat el 29 de maig del 1915. Destinat al convent d'Igualada, hi exercí de formador i professor a l'Escola Seràfica. Posteriorment, el febrer del 1925 fou enviat a Manresa amb el càrrec de vice-mestre de novicis i el 1927 fou nomenat mestre de novicis, ofici que exercia quan esclatà la revolta i persecució. També fou guardià o superior (1928) i definidor o conseller provincial (1933). Fou un framenor caputxí de tarannà ascètic, model de vida consagrada que treballà intensament per assolir la santedat vivint a fons els reptes de l'espiritualitat franciscana. Com a formador sabia exigir, amb fermesa i dolcesa, als seus novicis el progrés espiritual.

El pare Benet, entusiasmat amb el moviment de renovació litúrgica, es formà musicalment amb el cant gregorià a Montserrat, i l'any 1923

fundà a Manresa el grup Amics del Cant Gregorià. Orientat pels monjos de Montserrat, reformà l'església conventual dels caputxins i esdevingué un paradigma de simplicitat franciscana i d'elegància litúrgica.

Aquest convent caputxí de Manresa fou devastat i incendiat el 22 de juliol del 1936. Llavors, els frares de la comunitat cercaren acolliment en algunes llars d'amics i benefactors. Benet de Santa Coloma trobà refugi a Casajoana, una masia situada a Rocafort i Vilomara fins que, arran d'unes delacions, el 6 d'agost fou identificat i detingut per uns milicians que l'escarniren i torturaren i que, finalment, assassinaren *in odium fidei* al Pla de Cal Gravat, entre el quilòmetre 2 i 3 de la carretera de Manresa al Pont de Vilomara. El pare Benet de Santa Coloma acceptà la mort amb heroica resignació, confessà als perseguidors la condició religiosa i sacerdotal i els oferí el seu perdó.

Domènec de Sant Pere de Riudebitlles és el nom de religiós de Joan Romeu i Canadell, nascut a Sant Pere de Riudebitlles l'11 de desembre del 1882. L'any 1897 ingressà al Seminari Conciliar de Barcelona. Una volta acabats els estudis, rebé el presbiterat el 25 de maig del 1907 i fou nomenat capellà del l'Hospital i Casa de Caritat de Sant Llàtzer de Terrassa. En sentir, però, un fort ideal missioner, i comptant amb l'autorització del cardenal Casañas, Joan Romeu sol·licità l'ingrés amb els caputxins i començà el noviciat al convent d'Arenys de Mar el 3 d'octubre del 1908, amb el nom de fra Domènec. Una volta efectuada la professió solemne el 4 d'oc-

La celebració serà presidida, a la basílica de la Seu de Manresa, pel cardenal Marcello Semeraro, prefecte de la Congregació dels Sants

Benet de Santa Coloma de Gramenet, Josep Oriol de Barcelona i Domènec de Sant Pere de Riudebitlles.

tubre del 1912, fou destinat al convent de Tarragona, on romangué quatre anys dedicat a la predicació i al confessionari. L'any 1917 el destinaren a l'Amèrica Central, on al llarg de 17 anys treballà pastoralment a Cartago (Costa Rica) i Managua (Nicaragua). Després d'un intens apostolat el 1930 retornà a Catalunya molt esgotat i força malalt, i sojornà a les comunitats de Sarrià i d'Arenys de Mar i, finalment, a Manresa, on visqué fins al dia del martiri amb una fama de religiós pietós, observant i molt sacrificat, agraiat per una gran prudència i discreció. Una volta identificat com a eclesiàstic a casa d'uns parents on estava ocult, fou detingut i afusellat el 27 de juliol del 1936 a l'Era del Xivert, ubicada al costat de la carretera de Manresa al Pont de Vilomara. El seu cadàver fou recollit per la Creu Roja i sebollit l'endemà en una fossa comuna del cementiri municipal de Manresa.

Josep Oriol de Barcelona és el nom de religiós de Jaume Barjau i Martí. Nasqué a Barcelona el 25 juliol del 1891 i era fill de l'hebraïsta de la Universitat de Barcelona, Dr. Francesc Barjau i Pons, natural de Manresa. L'ambient familiar de pietat i vida cristiana on es desenvolupà la seva infantesa fou a Sevilla, població on el Dr. Barjau exercia de catedràtic d'Àrab i Hebreu. Després de cursar els estudis primaris amb els escolapis de Sevilla, re-

tornà a Barcelona amb la seva família i, amb el seu germà Francesc, ingressà al Seminari Conciliar de Barcelona. Atret, però, per la figura de sant Francesc d'Assís, sol·licità l'ingrés amb els caputxins, i començà el noviciat al convent d'Arenys de Mar el 21 d'octubre del 1906, on rebé el nom de fra Josep Oriol. Una volta efectuada la professió el 22 d'octubre del 1907, completà els estudis d'humanitats al convent d'Igualada, feu la filosofia al convent d'Olot i cursà la teologia a Sarrià. Realitzà la professió solemne el 15 d'agost del 1911, i una volta cursats els estudis, rebé l'ordenació sacerdotal el 29 de maig del 1915. Formà part de diverses comunitats i la darrera destinació fou al convent de Manresa.

El pare Oriol es dedicà a la predicació, atenció al confessionari i direcció espiritual, però també s'esmerçà en la recerca històrica i preparà l'edició del *Chorale Psalterium*; una obra monumental que rebé els elogis del papa Pius XI, estampada l'any 1932 a Manresa per a ús de totes les cases de l'orde caputxí.

El pare Oriol de Barcelona i el reverend Pere Vintó foren els primers de morir assassinats a Manresa per la seva condició religiosa el dia 24 de juliol del 1936. Oriol de Barcelona havia trobat refugi en una casa veïna al convent on celebrava clandestinament la Santa Missa, i des d'on visitava i administrava els sagraments a religiosos i religioses ocults. En una d'aquestes perilloses sortides fou descobert i detingut i, després de manifestar-se religiós, fou insultat i assotat. Durant el martiri, mentre perdonava els seus botxins, recitava el *Te Deum* quan el capvespre del 24 de juliol de 1936 era afusellat juntament amb Mn. Vintó en el camí rural del Pouet de Bufalvent, als afores de Manresa.

El pare Oriol inaugurà la llista dels màrtirs *in odium Ecclesiae* dels anys 1936-1939 de la ciutat de Manresa, on foren occis: 21 sacerdots diocesans, 3 caputxins (que seran beatificats aquest novembre: Benet, Oriol i Domènec), 3 jesuïtes, 3 germans de l'orde Hospitalari de Sant Joan de Déu, 3 germans de La Salle i 2 religioses dominiques de l'Anunciata que residien a la ciutat.

VEREMUNDO
velón veremundo lo mejor del mundo

Distribuidor exclusivo para España de

veremundo@veremundo.com - www.veremundo.com

SLABBINCK
FUEGOS SERVICE

Partida Fanecaes, s/n. - Apdo. Correos 19 - 46860 ALBAIDA (Valencia) - Tel.: 962 900 971 - Fax: 962 901 362